

4) Czy nałożenie niemieckiego podatku od paliw jądrowych jest sprzeczne z uregulowaniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (TEWEA)?

(¹) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

(²) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 20 stycznia 2014 r. — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) przeciwko Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) i in.

(Sprawa C-25/14)

(2014/C 85/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS).

Strona pozwana: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) i in.

Pytania prejudycjalne

Czy poszanowanie wynikającego z art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej obowiązku przejrzystości stanowi bezwzględnie wiążący warunek wstępny do objęcia przez państwo członkowskie wszystkich przedsiębiorstw danej branży układem zbiorowym, który powierza jednemu podmiotowi, wybranemu przez partnerów społecznych, zarządzanie obowiązkowym uzupełniającym systemem ubezpieczeniowym ustanowionym na rzecz pracowników?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 20 stycznia 2014 r. — Beaudout Père et Fils SARL przeciwko Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT i in.

(Sprawa C-26/14)

(2014/C 85/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Beaudout Père et Fils SARL.

Strona pozwana: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT i in.

Pytania prejudycjalne

Czy poszanowanie wynikającego z art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej obowiązku przejrzystości stanowi bezwzględnie wiążący warunek wstępny do objęcia przez państwo członkowskie wszystkich przedsiębiorstw danej branży układem zbiorowym, który powierza jednemu podmiotowi, wybranemu przez partnerów społecznych, zarządzanie obowiązkowym uzupełniającym systemem ubezpieczeniowym ustanowionym na rzecz pracowników?

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2014 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-29/14)

(2014/C 85/32)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: C. Gheorghiu i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez nieobjęcie komórek rozrodczych, tkanek płodowych i tkanek zarodkowych zakresem stosowania przepisów prawa krajowego stanowiących transpozycję dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich⁽¹⁾, dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich⁽²⁾, oraz dyrektywy Komisji 2006/86/WE z dnia 24 października 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymagań dotyczących możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich⁽³⁾, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 31 dyrektywy 2004/23/WE, art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 7 oraz załącznika III do dyrektywy 2006/17/WE, jak również art. 11 dyrektywy 2006/86/WE;

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dokonana przez Polskę transpozycja do polskiego porządku prawnego dyrektyw 2004/23, 2006/17 oraz 2006/86 jest niekompletna, gdyż ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów transponująca do polskiego porządku prawnego te dyrektywy i podjęte na jej podstawie akty wykonawcze nie obejmują swoim zakresem komórek rozrodczych, tkanek zarodkowych i płodowych.

W rezultacie, w polskim ustawodawstwie brakuje przepisów transponujących dyrektywy 2004/23 i 2006/86 w zakresie, w jakim te dyrektywy dotyczą komórek rozrodczych, tkanek zarodkowych i płodowych.

Brak jest również transpozycji przepisów dyrektywy 2006/17, które dotyczą komórek rozrodczych, tzn. jej art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, oraz jej załącznika III.

Podczas postępowania przedsądowego Rzeczpospolita Polska potwierdziła brak odpowiednich przepisów w prawie krajowym, podkreśliła ona jednak, że w „zakresie komórek rozrodczych, tkanek zarodkowych i płodowych przepisy dyrektyw są w dużej mierze stosowane w codziennej praktyce klinicznej — zostały wdrożone na poziomie eksperckim (...)”.

Komisja uważa, że sporne przepisy powinny zostać wdrożone w całości, aktami o wiążącej mocy prawnej.

⁽¹⁾ Dz. U. L 102, s. 48 (Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 08 P. 291 — 302).

⁽²⁾ Dz.U. L 38, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 294, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-36/14)

(2014/C 85/33)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Herrmann i M. Patakia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez stosowanie interwencji państwa w postaci obowiązku stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne zatwierdzanych przez Prezesa URE cen dostaw gazu ziemnego, która to nie jest ograniczona w czasie i gdzie prawo krajowe nie zobowiązuje do okresowego badania przez organy administracji krajowej konieczności i sposobu jej stosowania w sektorze gazowniczym z uwzględnieniem stopnia rozwoju tego sektora (i) oraz, cechującej się zastosowaniem w stosunku do nieograniczonego kręgu beneficjentów bez rozróżnienia pomiędzy odbiorcami oraz bez rozróżnienia sytuacji podmiotów w ramach poszczególnych grup (ii), Rzeczpospolita Polska stosuje środek nieproporcjonalny i niezgodny z art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady i Parlamentu europejskiego z 13 lipca 2009 r. 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE⁽¹⁾ i w związku z tym uchybiła jej zobowiązaniom wynikającym z art. 3 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 teże dyrektywy.

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Obowiązek uzyskania zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacyjnego Energii cen dostaw gazu ziemnego pod groźbą kary pieniężnej stosowany w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw energetycznych w stosunku do dostaw odbiorcom innym niż gospodarstwa domowe jaki przewidziany jest w art. 47 ustawy Prawo Energetyczne stanowi interwencję państwa w postaci tzw. cen regulowanych, która niezgodna jest z wymogami zasady proporcjonalności i w związku z tym stanowi uchybienie art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/73/WE.

Sporna interwencja państwa nie spełnia bowiem standardów wyznaczonych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku Federutility, C-265/08, gdyż obowiązujące prawo krajowe (ustawa Prawo Energetyczne z 10 kwietnia 1997r.) przewiduje